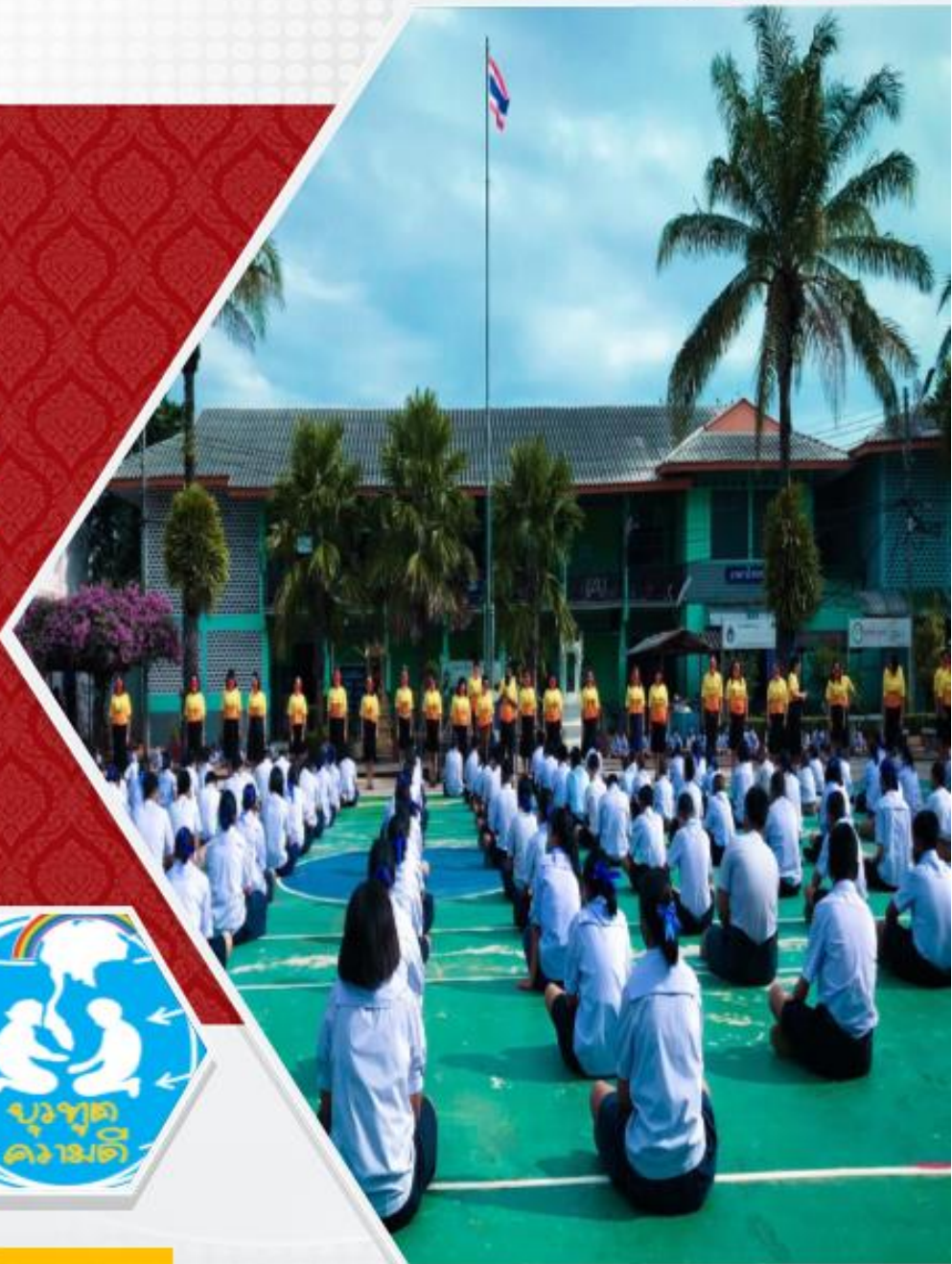

หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี (One Classroom One Good Project)

ปีงบประมาณ
พ.ศ.2564

โรงเรียนบ้านโพหวาย

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี
(One Classroom One Good Project)
(โครงการพัฒนายุวทูตความดีสู่วิถีพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับภาคีเครือข่าย)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564

โรงเรียนบ้านโพหวาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

คำนำ

โรงเรียนบ้านโพหวายเป็นโรงเรียนต้นแบบในการดำเนินงานโครงการพัฒนายุวทูตความดีสู่วิถีพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับภาคีเครือข่าย ในปีงบประมาณ 2564 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินงานโครงการพัฒนายุวทูตความดีสู่วิถีพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับภาคีเครือข่าย ที่มุ่งเน้นการพัฒนาขยายผลยุวทูตความดีสู่วิถีแห่งพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญ คือเพื่อถอดกระบวนการและการขยายผลนวัตกรรมความดีให้ครบ 77 นวัตกรรมความดี เป็นต้นแบบและนำร่องนวัตกรรมความดีขยายผลและสร้างเครือข่ายโรงเรียนครอบคลุม 77 จังหวัดทั่วประเทศ

เพื่อเป็นการสนองนโยบายทางโรงเรียนบ้านโพหวาย จึงได้ดำเนินงานถอดบทเรียนนวัตกรรมความดี “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” (One Classroom One Good Project) เน้นให้นักเรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ กล่าวคือ เก่ง ดี มีสุข เก่ง หมายถึง มีความรู้ มีความสามารถในการเรียนรู้ และฝึกฝนตนเอง ดี หมายถึง คิดดี พูดดี และทำดี ส่วนมีสุข หมายถึง มีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน พร้อมด้วยการขยายผลนวัตกรรมความดีสู่ภาคีเครือข่ายต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
1. ชื่อโรงเรียน สังกัด และผู้จัดทำ	1
2. ชื่อนวัตกรรมความดี (Virtue Innovation Model)	1
3. บทสรุปรายงาน	1
4. ความเป็นมา	1
5. วัตถุประสงค์ของรูปแบบนวัตกรรมความดี	2
6. เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้	2
7. กรอบแนวคิด	7
8. รูปแบบนวัตกรรมความดี	8
9. วิธีการดำเนินการ	8
10. ผลการดำเนินงาน	9
11. สรุป แนวทางการนำไปใช้ และผลการใช้นวัตกรรมความดี	9
12. แนวทางการพัฒนาหรือแผนการต่อยอดขยายผลโรงเรียนเครือข่ายยุวทูตความดีฯ	9
13. อ้างอิง	9
14. ภาคผนวก	10

1. ชื่อโรงเรียน สังกัด และผู้จัดทำ

โรงเรียนบ้านโพหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
ผู้จัดทำ นางสาวกัญญาณ โพธิ์เพชร และ นางสาวโสธยา บัวจันทร์

2. ชื่อนวัตกรรมความดี (Virtue Innovation Model)

“หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” (One Classroom One Good Project)

3. บทสรุปรายงาน

โรงเรียนบ้านโพหวายเป็นโรงเรียนต้นแบบในการดำเนินงานโครงการพัฒนายุทภูตความดี สู่วิถีพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในสังกัด 77 แห่ง จาก 77 จังหวัด เป็นตัวแทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและเป็นโรงเรียนนำร่องดำเนินโครงการยุทภูตความดีเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม 2542 อย่างต่อเนื่องตั้งแต่พุทธศักราช 2542 เป็นต้นมา

ผู้บริหาร ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชน ร่วมกันสังเคราะห์ ถอดบทเรียน เพื่อค้นหานวัตกรรมความดีที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนตาม สภาพแวดล้อม นักเรียน และชุมชน โดยร่วมกับการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า วงล้อ PDCA Cycle วงจรประกันคุณภาพ (การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21) “วงล้อ หรือ PDCA Cycle” ตามแนวทางของ Pro. Dr. William Edwards Deming คือแนวทาง “การปฏิบัติ” เพื่อยกระดับและควบคุมคุณภาพการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถ “พัฒนาต่อยอด Further Develop” ให้เจริญยิ่งขึ้นไป เป็นทฤษฎีที่เหมาะสมกับ นวัตกรรมความดีของโรงเรียน จึงได้รอบแนวคิด ไปสู่การผลิตนวัตกรรมความดี คือ “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” (One Classroom One Good Project) ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักเรียน ทุกขั้นตอนในการผลิตความดี และมีการติดตามรายงานผลนวัตกรรมความดี ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาไปสู่การเปิดบ้านนวัตกรรมความดี ใน 1 ปีการศึกษาโดยเชิญโรงเรียนเครือข่ายมาเข้าร่วมชมนิทรรศการ นำผลการดำเนินกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งบรรลุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมหลัก 12 ประการ ยกตัวอย่างเช่น ในการประเมิน การเข้าเรียนตรงเวลาหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมายส่ง ตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมในห้องเรียน และ โครงการหนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี สามารถต่อยอดไปถึงโครงการหนึ่งห้องเรียน หนึ่งโครงการคุณธรรม (โครงการโรงเรียนคุณธรรม) ได้อีกด้วย

4. ความเป็นมา

โรงเรียนบ้านโพหวายได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในสังกัด 77 แห่ง จาก 77 จังหวัด เป็นตัวแทนจังหวัด และเป็นโรงเรียนนำร่องดำเนินโครงการยุทภูตความดีเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม 2542 อย่างต่อเนื่องตั้งแต่พุทธศักราช 2542 เป็นต้นมา

กิจกรรม “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” (One Classroom One Good Project) เป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการยุทธศาสตร์พัฒนาสังคมยึดหลักการและแนวทางตามกระแสพระบรมราโชวาท เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้ประพฤติตนเป็นคนดีในโอกาสต่าง ๆ โรงเรียนบ้านโพหวายดำเนินงานโครงการยุทธศาสตร์พัฒนาสังคม กิจกรรมหนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี ตามหลักการ ดังนี้

1. ยึดหลักแนวทางตามพระบรมราโชวาท เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้ประพฤติตนเป็นคนดีในโอกาสต่างๆ
2. ค้นหาคนดีเพื่อยกย่องชมเชยให้สังคมได้รับทราบ
3. นักเรียนสามารถประกอบคุณงามความดีได้ทุกหนทุกแห่ง
4. การประพฤติตนเป็นคนดี ทั้งทางด้านการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ประชาสัมพันธ์โครงการ โดยจัดปณิเทศโครงการ นำผลงานจัดแสดงนิทรรศการให้หน่วยงาน ชุมชน และผู้ปกครองได้รับทราบตามโอกาสตามสมควร

5. วัตถุประสงค์ของรูปแบบนวัตกรรมความดี

1. เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนทำความดี โดยให้ความดีที่นักเรียนทำการแสดงออกต่อตนเอง และต่อส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม
2. เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึก และสร้างกำลังใจที่จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดี
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในการทำความดี
4. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนทางด้านการเรียน ความประพฤติ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมออกมาเป็นรูปธรรม

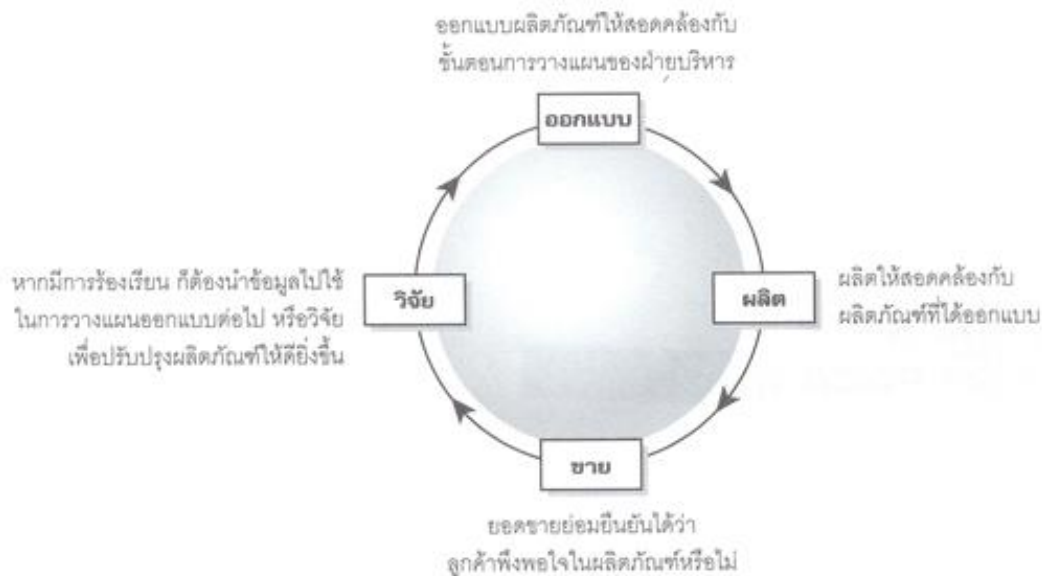
6. เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้

วงจรคุณภาพ PDCA

เดมมิง (Deming, Mycoted, 2004) กล่าวว่า การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นกระบวนการบริหารโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

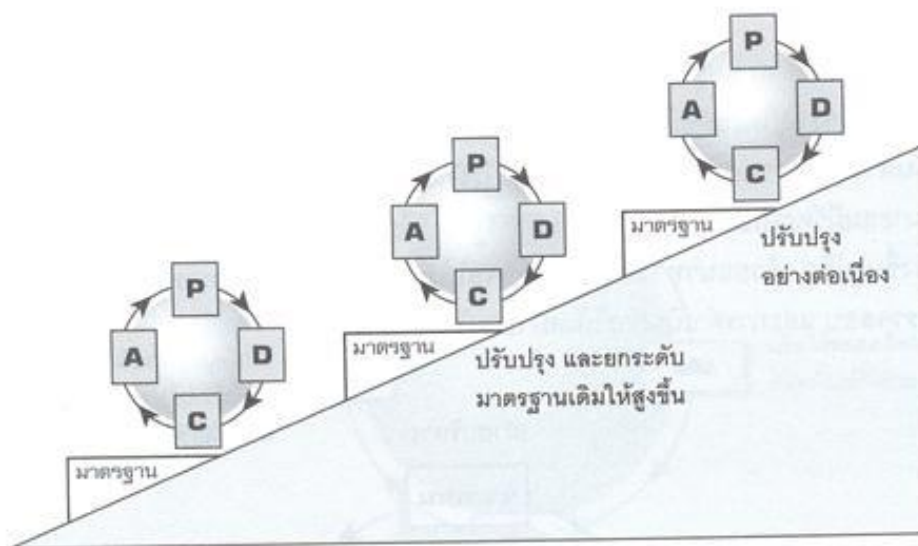
แนวคิดเกี่ยวกับวงจร PDCA เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter Shewhart ซึ่งได้พัฒนาจากการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติที่ Bell Laboratories ในสหรัฐอเมริกาเมื่อทศวรรษที่ 1930 ในระยะเริ่มแรกวงจรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “วงจร Shewhart” จนกระทั่งราวทศวรรษที่ 1950 ได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางโดย W.Edwards Deming ปรมาจารย์ทางด้านการบริหารคุณภาพหลายคนจึงเรียกววงจรนี้ว่า “วงจร Deming”

เมื่อเริ่มแรก Deming ได้เน้นถึงความสัมพันธ์ 4 ฝ่าย ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพ และความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งได้แก่ ฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย และฝ่ายวิจัย ความสัมพันธ์ของทั้ง 4 ฝ่ายนั้น จะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยให้ถือว่าคุณภาพจะต้องมาก่อนสิ่งอื่นใด

ภาพแสดงวงจร PDCA ในยุคแรก

ต่อมาแนวคิดเกี่ยวกับวงจร Deming ได้ถูกดัดแปลงให้เข้ากับวงจรการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสม (ซึ่งในระยะเริ่มแรกหมายถึงการปรับปรุงแก้ไข) แต่ยังไม่สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพเพราะแต่ละขั้นตอนถูกมอบหมายให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ขณะที่ฝ่ายบริหารกำหนดแผนงานและตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงาน และพนักงานก็ต้องลงมือปฏิบัติ ให้ บรรลุตามเป้าหมายที่ฝ่ายบริหารได้กำหนดขึ้น ในขณะที่ผู้ตรวจสอบคอยตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานเป็นระยะ ๆ และรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ หากการปฏิบัติงานมีความผิดพลาด หรือเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็จะได้แก้ไขได้ทันที พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายก็จะ ได้รับรางวัลเป็นการตอบแทน แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมายก็จะถูกประเมินผลการปฏิบัติงานที่ ต่อการดำเนินงานในลักษณะนี้จะเห็นได้ว่าค่อนข้างแข็งแกร่ง นอกจากผู้บริหารจะไม่ประเมิน ศักยภาพของพนักงานซึ่งเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับกระบวนการทำงานแล้วยังขาดวิสัยทัศน์ที่ดีในเรื่องของ การประสานงานภายในหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้พนักงานมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผน และแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

ภาพแสดง การปรับปรุงและยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามวงจร Deming ได้พัฒนาไปในทิศทางที่นุ่มนวลขึ้นในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับพื้นฐานการบริหารงาน 2 อย่าง นั่นก็คือการสื่อสารและความร่วมมือร่วมใจจากทุกคนในหน่วยงาน โดยผู้บริหารยังคงเป็นผู้กำหนดแผนงาน แต่จะสื่อสารผ่านช่องทางหัวหน้างาน และพนักงานตามลำดับขั้นเป้าหมายถูกกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมและเป็นไปได้ เราใช้วงจร PDCA เพื่อการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่วงจรหมุนครบรอบก็จะเป็นแรงส่งให้หมุนในรอบต่อไปวิธีการใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงก็จะถูกจัดทำเป็นมาตรฐานการทำงานซึ่งจะทำให้การทำงานมีการพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุด เราอาจเริ่มด้วยการปรับปรุงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อนที่จะก้าวไปสู่การปรับปรุงที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

สรุป วงจร PDCA ซึ่งประกอบด้วยการวางแผนงานก่อนการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดความพร้อม เมื่อได้ปฏิบัติงานจริง การปฏิบัติตามแผนงาน ทำให้ทราบขั้นตอน วิธีการ และสามารถเตรียมงานล่วงหน้าหรือทราบอุปสรรคล่วงหน้าด้วย ดังนั้น การปฏิบัติงานก็จะเกิดความราบรื่นและเรียบร้อยนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้การตรวจสอบ ให้ได้ผลที่เที่ยงตรงเชื่อถือได้และการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใดก็ตาม เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขคุณภาพก็เกิดขึ้น ดังนั้นวงจร PDCA จึงเรียกว่า วงจรบริหารงานคุณภาพ

PDCA Cycle วงจรประกันคุณภาพ (การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่21) “วงล้อ หรือ PDCA Cycle”

ตามแนวทางของท่าน Pro. Dr. William Edwards Deming คือแนวทาง “การปฏิบัติ” เพื่อยกระดับและควบคุมคุณภาพการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและสามารถ “พัฒนาต่อยอด Further Develop” ให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

P-Plan คือ วางแผน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็น “ผู้นำกิจกรรม” โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และตั้งเป้าหมาย กำหนดขั้นตอนวิธีการและระยะเวลา การจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นทั้งใน

ด้านบุคคล เครื่องมืองบประมาณ แผนงานประกันคุณภาพนี้ชื่อว่า “การประกันคุณภาพการเรียนรู้ของ ศตวรรษที่ 21” บอกชื่อสถานศึกษา บอกวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาในแผนแม่บท ตั้งเป้าหมายที่เป็น รูปธรรม บอกตัวชี้วัดสำคัญที่สุดคือ บอกวัตถุประสงค์รายวิชา ตั้งเป้าหมายรายวิชาที่เป็นรูปธรรม บอก ตัวชี้วัดที่ทุกคนสามารถ “ตรวจสอบได้” แผนงานนี้มี 8 ขั้นตอน คือ 1. การเตรียมครู 2. การสำรวจ ชุมชนและหาแรงบันดาลใจ 3. การระดมความคิด 4. การจำแนกแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้อง 5. การ ออกแบบการเรียนรู้ร่วมกัน 6. ลงมือปฏิบัติงาน 7. สรุปข้อมูล 8. ต่อยอดองค์ความรู้ระยะเวลา และการ นัดหมาย ในการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติงาน “การเรียนรู้การสอนจริง” ควรเป็นช่วงเวลา ปิดภาค เรียน กำหนดวันสรุปข้อมูลให้มีเวลาพอเหมาะแก่การชี้แจงของคุณครูและการต่อยอดองค์ความรู้ควร ทำในรอบใหม่ของการเริ่มต้นวงจร PDCA ซึ่งเป็นช่วงปิดภาคเรียนภาคปลาย การจัดสรรทรัพยากรที่ จำเป็นคือ บุคคล และเครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจน งบประมาณ และกำหนดนัดหมาย ต่าง ๆ นั้น ควรได้มีการปรึกษาหารือในที่ประชุม

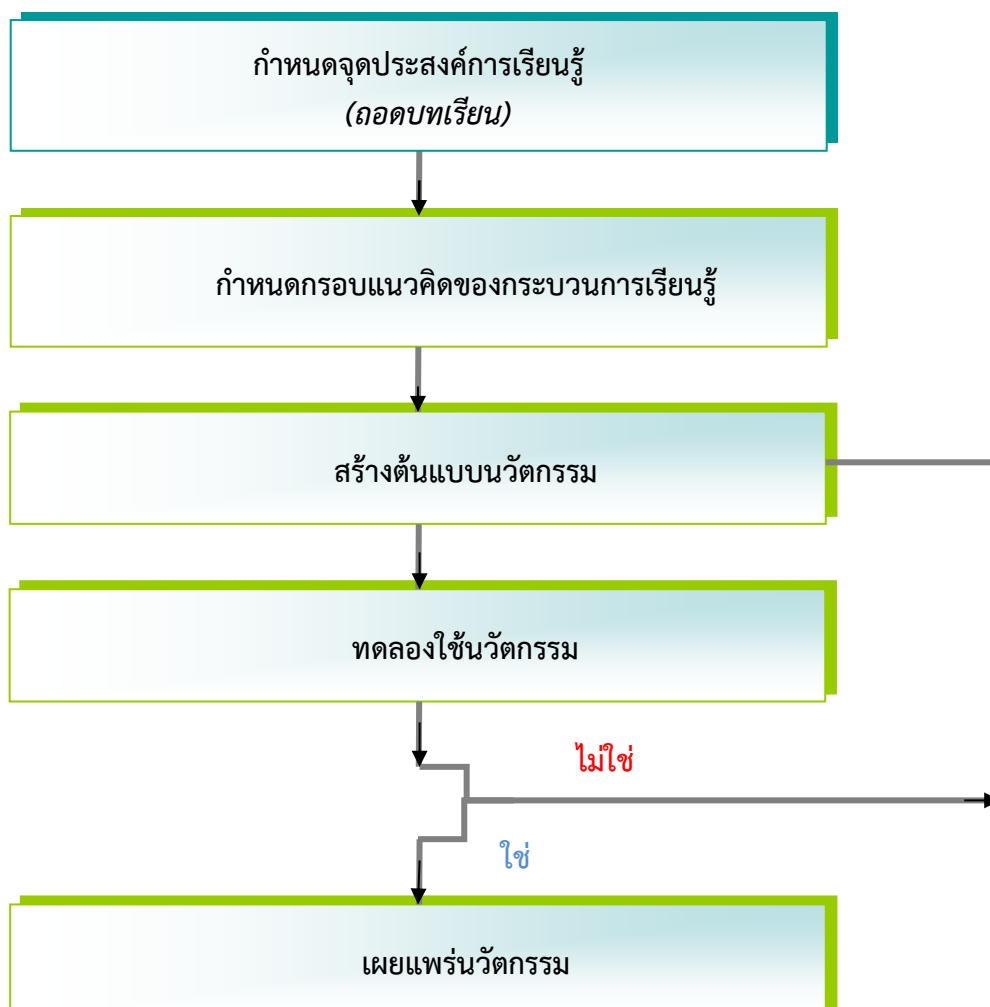
D-Do คือ การปฏิบัติ โดยการทำความเข้าใจ และลงมือปฏิบัติตามแผนที่ว่าเด็กเปลี่ยนวิธี เรียนเป็น Learning by Doing ครูเปลี่ยนวิธีสอนเป็น Teach Less Learn More นั้นทำอย่างไร รายวิชาต่าง ๆ สอนอย่างไร เรียนอย่างไร วิชาทางสังคมศาสตร์ สอนอย่างไร วิชาเพื่อการพัฒนา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สอนอย่างไร วิชาภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สอนอย่างไร ทักษะชีวิตหรือ Life Skill ต้องสอนอย่างไร ระเบียบวินัยและการแก้ปัญหาระเบียบวินัย สอนอย่างไรใช้ Approach Concept ของการเรียนรู้ Learning Approach กลุ่มใดเข้าไปใช้ได้บ้างหรือต้องใช้แบบผสมผสานกัน สิ่งเหล่านี้ คือ “แนวคิด หรือ Idea ในการออกแบบการเรียนรู้การสอน Instructional Design” ของ คุณครู 20 และในการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม คุณครูต้องฉลาดที่จะเอา ข้อดีของวิชาหนึ่งไปบูรณาการ หรือ Integrated กับอีกวิชาหนึ่ง เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น หัวใจ ของการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 คือ “การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ Learning by Doing” นั่นเอง Do หรือ Doing คือ การลงมือทำเอง เป็นแม่แบบ แจกถูกแจกหลานออกไปเป็นรูปแบบการเรียนรู้ มากมาย เช่น PBL หรือ การเรียนรู้โดยใช้โครงการหรือปัญหาเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ Problem or Project Based Learning การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ Activity Learning การเรียนรู้ โดยการสำรวจ Exploring Learning การเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลและการเรียนรู้ร่วมกัน Cooperative and Collaborative Learning และทั้งหลายแหล่ที่คุณครูสามารถออกแบบเอง จากตระกูลการเรียนรู้ใหญ่ ๆ ทั้ง 3 ตระกูล คือ Behaviorism, Cognitivism, และ Constructivism แล้วแต่กรณีและความเหมาะสมในรายวิชาที่ต่างกันอย่างก็มี “วิธีการเรียนและวิธีการสอน Learning and Teaching” ที่แตกต่างกันด้วยขอยกตัวอย่างกว้าง ๆ สัก 2 กลุ่ม เช่น 1. กลุ่มวิชาการ กิจกรรมการ เรียนก็คือ การสำรวจหรือการหาข้อมูล The Exploration Learning หมายความว่า ผู้เรียนมี “ภารกิจ Mission” ในการรวบรวมข้อมูล จัดระเบียบข้อมูล ตีความหมายของข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการ ประเมินค่าข้อมูลที่ได้รับ Learner gathers, organizes, interprets, analyzes, evaluates data ตามแบบการเรียนรู้ของ Constructivist Learning นั้น ผู้เรียนจะเกิดความรู้และความจำชนิดถาวร Permanent Knowledge and Memory เกิดความเข้าใจ Understanding และสำคัญที่สุด คือ การเรียนโดยวิธีนี้ จะทำให้เกิด การคิดวิเคราะห์ Critical Thinking และเรียนรู้กระบวนการทำงาน Process ด้วยตนเองโดยธรรมชาติแล้วนำเอา “ข้อมูล หรือ Data” ที่รวบรวมได้เหล่านี้มาเข้า “กระบวนการกลุ่มย่อย Subgroup Processes” 3-5 คน เพื่อ “ระดมความคิด Brainstorming” โดย

ใช้กระบวนการเรียนแบบ “ช่วยเหลือเกื้อกูลและการเรียนรู้ร่วมกัน Cooperative and Collaborative Learning” จนสามารถ “เปิดเผยความรู้ Revealed knowledge” ออกมาในรูปของ “นวัตกรรม Innovation” และสามารถ “นำเสนอ Presentation” ในรูปแบบต่าง ๆ ได้ด้วย 2. กลุ่มทักษะ หรือ Skill ในวิชาต่าง ๆ Skill หมายถึง ความชำนาญ ความคล่องแคล่ว ความว่องไว ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วย “การฝึกฝน Practice” เท่านั้น วิชาที่เกี่ยวกับภาษา ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ก็มีการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน เช่น วิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนมีความจำเป็น ที่จะต้องให้ “ผู้เรียน” ได้เรียนรู้ไปตาม “วิถีธรรมชาติ Natural Way” คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือ เขียน - อ่าน เลียนแบบเด็กหัดพูดใหม่ ๆ คือ ฟัง - พูด ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ตลอดเวลา เมื่อฟังและพูดกันจนรู้เรื่องแล้ว จึงมาอ่านและเขียน ซ้ำ ๆ กันอยู่อย่างนี้ จนสามารถ “เขียนตามคำบอก Dictation” ตามสำเนียงเจ้าของภาษา ในการนี้มีผู้ช่วยตัวสำคัญ คือ “เครื่องเล่น MP3.” และเสียงอ่าน - เสียงพูด ของเจ้าของภาษา “ฝึกกันให้ถึงกัน” ฝึกฟังฝึกพูดกันให้เต็มที่ ชนิดที่ฟังแล้วเข้าใจได้ทันทีตามธรรมชาติของภาษาไม่ต้องแปลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็เกิดผลสัมฤทธิ์ภายในเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา หลังจากฟังพูดอ่านเขียนได้แล้ว จึงสมควรเริ่มต้นเรียนไวยากรณ์ และวรรณคดีซึ่งเป็นความงดงามของภาษา การเรียนภาษาต่างประเทศกับภาษานั้นมีความแตกต่างกันเพราะว่า “เด็กไทยนั้น พูดภาษาไทยมาตั้งแต่เกิด” ดังนั้น เด็กไทย จึงสามารถเรียนเขียน - อ่าน หรือ อ่าน - เขียนได้เลยและต้องทำซ้ำ ๆ “ฝึกฝน Practice” เชื่อได้เลยว่าเด็กไทยที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียน หนังสือไม่ได้หรือไม่ใช่เพราะเด็กโง่ หรือ ครูสอนไม่เก่งแต่เป็นเพราะ “เด็กขาดการฝึกฝนหรือฝึกฝนไม่พอ” เท่านั้นเอง

C-Check คือ การตรวจสอบ เพื่อติดตามความคืบหน้าและดูผลสำเร็จของงาน เมื่อเทียบกับแผนที่วางไว้แล้วล่วงหน้าว่า “มีเป้าหมายอย่างไรแค่ไหน” เป้าหมายนี้ต้องมีตัวชี้วัด Indicators ที่เป็นรูปธรรม เข้าใจได้โดยคนทั่วไป เช่น เรียนขับรถ ก็สามารถขับรถได้ เรียนภาษาอังกฤษ ก็พูดภาษาอังกฤษ อ่านเขียนได้คล่องแคล่วตามคุณวุฒิที่เรียนมาส่วนจะเก่งหรือไม่เก่งก็อยู่ที่การฝึกฝน เพิ่มเติมในภายหลัง หากต้องการการตรวจสอบนี้ คือ “การวัดผลเชิงประจักษ์ Empirical Evaluation” ซึ่งบุคลากรทุกคนในองค์กรเป็นผู้ตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณครูผู้สอนจะต้องตรวจสอบและ “ประเมินตนเอง Self - Assessment” ตลอดเวลา เพื่อให้รู้ถึงข้อด้อยที่ควรปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาข้อดีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

A-Act หรือ Action จากขั้นตอนการตรวจสอบ ก็อาจพบความบกพร่องก็แก้ไข ให้ถูกต้อง หากการปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจก็จัดให้เป็นมาตรฐานเพื่อเป็นแนวทางให้ปฏิบัติต่อไป ผู้อำนวยการเป็นผู้ตรวจสอบในฐานะ ผู้ร่วมรับผิดชอบกับผู้สอนหากพบข้อบกพร่องอย่างใดก็ขอให้ แก้ไขให้ถูกต้องหรือ Corrective Action Request หรือ CAR ตามวิธีของมาตรฐาน ISO ก็จะได้ไม่น้อย หลังจากการปรับปรุง แก้ไขให้เป็นมาตรฐานแล้วก็ย้อนกลับขึ้นไป “วางแผนเพื่อยกระดับคุณภาพ ให้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดยั้งที่จะดำเนินตามแนวทาง PDCA นี้ องค์กรแห่งนี้ก็จะมีแต่ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปเป็นแนวหน้าแห่งยุคสมัยของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และตลอดไป

7. กรอบแนวคิด

8. รูปแบบนวัตกรรมความดี

9. วิธีการดำเนินการ

1. ผู้บริหารและครู ร่วมกันสำรวจ วิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเป็นยุวทูตที่ดี โดยมีเป้าหมายหลักคือการ “ปลูกจิตสำนึก ฝึกจิตอาสา พัฒนาโลกทัศน์”
2. ผู้บริหารและครูร่วมกันถอดบทเรียนในการสังเคราะห์นวัตกรรมความดีสำหรับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการบูรณาการกับกิจกรรมในโรงเรียนภายใต้โครงการพัฒนายุวทูตความดีสู่วิถีพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับภาคีเครือข่าย
3. จัดกิจกรรม “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม
4. จัดทำรูปแบบรายงานผลงานกิจกรรม “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี” ครูประจำชั้นดำเนินรายงานกิจกรรมในห้องเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
5. ครูประจำชั้น ทั้ง 22 ห้องเรียน ส่งรายงานผลการจัดกิจกรรมความดี
6. จัดกิจกรรมนิทรรศการมีชีวิต 1 ปีการศึกษา
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศ ผู้บริหารโรงเรียน ครูและนักเรียน เครือข่ายยุวทูตความดีฯ
8. รายงานผลการดำเนินงานโครงการ

10. ผลการดำเนินงาน

1. นักเรียนให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การวางแผนในการดำเนินการสร้างความคิด เริ่มตั้งแต่ตนเองยึดมั่นในความดีนั้นสม่ำเสมอ จนกระทั่งเป็นต้นแบบ แบบอย่างในการกระทำความดี พฤติกรรมบ่งชี้ คือ คิดสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2. การพัฒนาการทำงานและการดำเนินชีวิต มีความรับผิดชอบ พฤติกรรมบ่งชี้ คือ ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่วางไว้

3. การพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม พฤติกรรมบ่งชี้ คือ ช่วยเหลือผู้อื่น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ในการเป็นแบบอย่างในการทำความดี

4. มีความเสียสละ พฤติกรรมบ่งชี้ คือ ไม่เห็นแก่ตัว การแบ่งปันทรัพย์สิน เงิน สิ่งของ แก่คนที่ควรให้ตามกำลังของตน การช่วยเหลือส่วนรวมด้วยกำลังกายและกำลังปัญญา

11. สรุป แนวทางการนำไปใช้ และผลการใช้นวัตกรรมความคิด

1. ในการจัดการเรียนการสอน บรรลุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมหลัก 12 ประการ ยกตัวอย่าง เช่น ในการประเมินการเข้าเรียนตรงเวลาหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งตามเวลา เป็นต้น (บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมในห้องเรียน)

2. โครงการหนึ่งห้องเรียน หนึ่งความคิด สามารถต่อยอดไปถึงโครงการหนึ่งห้องเรียน หนึ่งโครงการคุณธรรม (โครงการโรงเรียนคุณธรรม)

12. แนวทางการพัฒนาหรือแผนการต่อยอดขยายผลโรงเรียนเครือข่ายยุวทูตความคิดฯ

จัดนิทรรศการมีชีวิต เปิดบ้านนวัตกรรมความคิด “หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความคิด” เชิญโรงเรียนเครือข่ายมาเข้าร่วมชมนิทรรศการ

13. อ้างอิง

วงจรคุณภาพ PDCA. (ออนไลน์). www.bpi.ac.th > subsite > cdaat > images > stories > pdf/.

(วันที่สืบค้น 9 มีนาคม 2564).

14. ภาคผนวก

1 ห้องเรียน 1 ความดี

รายงานโครงการ “ดินแดนของก้านกล้วย”

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3

ปีการศึกษา 2564

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ตัวอย่างพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (ต่อ)

การบูรณาการกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความพอประมาณ ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีในห้องเรียนอย่างประหยัด พอเพียง
2. ความมีเหตุผล รู้จักเลือกการใช้วัสดุในห้องเรียนให้เป็นประโยชน์
3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี ทำให้ห้องเรียนมีความสะอาด เรียบร้อย เงียบ

1. เจื่อนใจความรู้ รับผิดชอบต่อ การปลูกจิตสำนึกความรับผิดชอบ ความสามัคคี
2. เจื่อนใจคุณธรรม มีจิตอาสา ในการทำความดี ทำความดี ช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อส่วนรวมในสังคมปัจจุบัน

วิธีวัดและประเมินผล

ตัวชี้วัด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 26 คน
มีระดับดีเยี่ยม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.62
มีระดับดี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15
มีระดับพอใช้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23

วิธีการวัด วิธีการประเมิน : การสังเกต
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน : แบบสังเกต
ช่วงระยะเวลา ช่วงเวลาการประเมิน : สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

1 ห้องเรียน 1 ความดี

“ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน”

ผู้รับผิดชอบ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1

ที่ปรึกษาโครงการ
นางสาวโสราย บัวจันทร์

โรงเรียนบ้านโพหวาย
อำเภอเมืองสุราษฎร์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สพ.สุราษฎร์ธานี เขต 1

ความเชื่อมโยงสู่คุณธรรมอัตลักษณ์

จิตอาสา พฤติกรรมบ่งชี้เชิงบวก : ผู้บริหารและครูมีการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความมีวินัยและรับผิดชอบต่อ และเอาใจใส่ในให้นักเรียนในการเรียนการสอน การปฏิบัติตนของนักเรียน นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาและห้องเรียนมีความสะอาด เรียบร้อย เป็นประจำทุกวันและต่อเนื่อง

ที่มาและความสำคัญ

จากการสังเกตในการใช้ห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านโพหวาย พบว่าเมื่อนักเรียนทำงานในแต่ละรายวิชาต่าง ๆ เสร็จแล้วนักเรียนมักจะไม่นำเก้าอี้กลับสู่ที่เดิม เช่น สมุด ปากกา ดินสอ หรือลิ้นชักที่ติดมาจากคุณครูหรือเพื่อน ๆ คืนเจ้าของหรือเก็บเข้าที่ไว้ให้เรียบร้อย

มักจะทิ้งเศษกระดาษ เศษดินสอหรือลิ้นชักที่เหลาไว้ตามพื้นหรือบริเวณขอบโต๊ะเก้าอี้ ไม่จัดเก้าอี้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และไม่เก็บของใช้ให้เรียบร้อย เช่น ใบงาน สมุดหนังสือวางระเกะระกะไว้ตามโต๊ะและหลังห้องเรียน นักเรียนแอบกินขนมในห้องและไม่ทิ้งขยะให้ลงถัง ถึงห้องเรียนประจำจะมีเวรประจำวันห้องเรียนก็จะไม่สามารรถสะอาดและสภาพแวดล้อมในห้องก็จะไม่น่าเรียนเลยโดยเฉพาะเวลาเรียนในช่วงพักกลางวันเพราะเวรประจำวันจะมีการจัดเวรให้ทำความสะอาดในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน 15.30 น. ก่อนกลับบ้าน จึงทำให้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ไม่สะอาด ไม่เป็นระเบียบ ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จึงมีความสนใจที่จะทำให้อุปกรณ์ต่างกลับสู่ที่เดิม จึงได้จัดทำโครงการคุณธรรม เรื่อง “ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน” ขึ้น เพื่อให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านโพหวาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีความรับผิดชอบและห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 มีความสะอาดเรียบร้อย บรรยากาศน่าเรียนตลอดทั้งวัน

วัตถุประสงค์

1. ด้านความรู้ (Knowledge) เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อของ นักเรียน
2. ด้านกระบวนการปฏิบัติ (Process) เพื่อให้ นักเรียนช่วยกันรักษาความสะอาดของห้องเรียน รู้จักเก็บของใช้ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ให้เข้าที่ และทิ้งขยะให้ลงถังและมีการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ประจำวันด้วยจิตอาสา
3. ด้านเจตคติ (Attitude) เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบต่อ สรรักความตระหนักและจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อให้กับนักเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายเชิงปริมาณ : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 26 คน

เป้าหมายเชิงคุณภาพ : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ทุกคนมีความรับผิดชอบต่อช่วยกันทำความสะอาด ไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียน และห้องเรียนมีความสะอาด

แผนการดำเนินโครงการ

1. ประชุมวางแผนโครงการ
2. เสนอโครงการกับครูที่ปรึกษาและเลือก มาว่าปัญหาอะไรที่นักเรียนต้องการแก้ไขมากที่สุด
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ช่วยกันคิดแนวทางในการแก้ปัญหาโดยมี ครูที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ
4. กำหนดข้อตกลงในห้องเรียนเพื่อปฏิบัติ ในทางเดียวกัน
5. สรุปและรายงานผลโครงการ

งบประมาณที่ใช้

- บาท

ตัวอย่างพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

การจะทำงานให้มีประสิทธิภาพ และให้ดำเนินไปได้โดยราบรื่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำด้วยความรับผิดชอบอย่างสูง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ไม่บิดเบือนจุดประสงค์ที่แท้จริงของงานสำคัญที่สุดต้องเข้าใจความหมายของคำว่า ความรับผิดชอบ ให้ถูกต้อง พระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 16 กรกฎาคม 2519)

ช่วงชั้นที่ 3

ชื่อกลุ่มเยาวชนผู้รับผิดชอบโครงการ สถานใจ บว. 01 พอเพียง

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ชั้น
ค.ญ. ฐานิตา จันทร์กรุด	ประธาน	ม. 1/3
ค.ญ. ปานตะวัน สุวรรณพิพัฒน์	รองประธาน	ม. 1/3
ค.ญ. ปวีณธิดา อ่อนนวล	รองประธาน	ม. 1/2
ค.ญ. กนกนิกา ชูโชติ	เลขาธุการ	ม. 1/2
ค.ญ. อุลิสสา เพ็งศรี	เหรัญญิก	ม. 1/2
ค.ญ. สิริจันทร์ภรณ์ กุนคง	เหรัญญิก	ม. 1/2
ค.ญ. อินทร์ทอร หุ่นสวน	ประชาสัมพันธ์	ม. 1/2
ค.ช. รณชัย ชาสมบัติ	สมาชิก	ม. 1/2
ค.ช. วีระยุทธ เฮาประโคน	สมาชิก	ม. 1/2

ครูที่ปรึกษา

นางสาวสุพรรณา ชลสาคร

โรงเรียนบ้านโพหวาย อำเภอเมือง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1 ห้องเรียน 1 ความดี รายงานโครงการ เลือกไข่ไม่ผิด ระดับชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ปี

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

ผลงานศิลปะจากไข่ไม่ผิด

เด็ก ๆ ระบายสีภาพไข่ และนำไข่ไปใช้ทำของเล่น "แม่ไก่ไข่ในรัง"

ผลงานศิลปะจากไข่ไม่ผิด

เด็ก ๆ ได้ทำของเล่นจากไข่ไม่ผิด แล้วนำของเล่นมาโชว์เพื่อนๆ

ผลงานศิลปะจากไข่ไม่ผิด

เด็ก ๆ นำของเล่นจากไข่ไม่ผิด มาโชว์เพื่อนๆ

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

การเลือกไข่ไม่ผิด

ในภาพนี้ เด็ก ๆ ได้เลือกไข่จากภาพ และตอบคำถามเกี่ยวกับไข่ที่เลือกมาอย่างถูกต้อง

สรุปผลการทดลอง

ชนิดของไข่	เวลาที่ใช้	อาการของโรค
ไข่จากเปลือกไข่	5 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ
	10 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ
	20 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ
ไข่จากท้องปลา	5 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ
	10 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ
	20 นาที	มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ

ผลจากการทดลอง

จากการทดลองเลือกไข่ไม่ผิดในระยะเวลา 5 นาที มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ ออกมาทันที และเมื่อใช้ไข่จากเปลือกไข่ 10 นาที มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ ออกมาทันที และเมื่อใช้ไข่จากท้องปลา 20 นาที มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ ออกมาทันที และเมื่อใช้ไข่จากเปลือกไข่ 20 นาที มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ ออกมาทันที และเมื่อใช้ไข่จากท้องปลา 20 นาที มีลักษณะเป็นน้ำใสๆ ออกมาทันที

ก่อนการทดลอง
นมผงผสมนมข้นหวาน

หลังการทดลอง ใช้ไข่จากเปลือกไข่
ปรากฏว่านมผงผสมนมข้นหวานน้อยลง

หนึ่งห้องเรียน หนึ่งความดี ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

นางสาวกณญาณ โพธิ์เพชร ครูประจำชั้น
ร่วมถอดบทเรียนกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คน
กิจกรรมสร้างความดี พอเพียง สร้างสรรค์
ทันสมัย ในศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนขยะเป็น
สื่อการเรียนรู้การสอน และอุปกรณ์ ของใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

โรงเรียนบ้านโพทวย

สพป. สุราษฎร์ธานี เขต 1

ปีงบประมาณ พ.ศ.2564

โรงเรียนบ้านโพหวาย

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

